

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/38/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200005
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6012200005.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci žalobkyne: K. M., bytom Z., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, pracovisko Banská Bystrica, Zvolenská cesta 27, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného číslo A/2011/1172/BA-2 z 9.novembra 2011 a číslo A/2011/01178-POZ zo 6.decembra 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16.mája 2012, č. k. 23 S/1/2012-19, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16.mája 2012, č. k. 23 S/1/2012-19, **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 16.mája 2012, č. k. 23 S/1/2012-19, zamietol žaloby žalobkyne a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobkyňa podala dve žaloby. Prvou žalobou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo A/2011/1172/BA-2 z 9. novembra 2011, ktorá bola na krajskom súde vedená pod sp. zn. 23S/1/2012. Uvedeným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno číslo 2011/11389/5/PRB (ďalej len „úrad“) z 3.augusta 2011, ktorým úrad nevyhovел žiadosti žalobkyne z 28. júna 2011 a nevyhotovil jej parkovací preukaz s odôvodnením, že žalobkyňa podľa komplexného posudku zo dňa 3. augusta 2011, je síce osobou s ťažkým zdravotným postihnutím v rozsahu 50 %, nie je však odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nespĺňa požiadavky pre vyhotovenie parkovacieho preukazu. Druhou žalobou, vedenou na krajskom súde pod sp. zn. 23S/12/2012 sa žalobkyňa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného číslo A/2011/01178-POZ zo 6.decembra 2011, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie úradu číslo 2011/11018-04/GED z 10. augusta 2011, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobkyne a nebol jej

priznaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla z rovnakých dôvodov ako pri nevystavení parkovacieho preukazu. Krajský súd podľa § 112 ods.1 O.s.p. z dôvodov hospodárnosti konania spojil obe veci na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 23S/1/2012. Krajský súd poukázal predovšetkým na to, že žalobkyňa bola povinná v žalobách uviesť v čom vidí nezákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov, a to konkrétne porušenia zákonov, ktoré by mali mať za následok zrušenie napadnutých rozhodnutí, čo však žalobkyňa neuviedla. Zo správnych spisov pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo A/2011/1172/BA-2 z 9. novembra 2011, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov

Krajský súd dospel k záveru, že pri rozhodovaní a postupe oboch správnych orgánov nedošlo k porušeniu zákona. Lekárske posudky vychádzali zo skutkových zistení zdravotného stavu podľa dokladov predložených žalobkyňou, ktoré boli hodnotené v komplexnom posudku a v zmysle ktorých žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a z uvedeného dôvodu nie je ani odkázaná na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a nie je odkázaná na parkovací preukaz. Požadované nároky neboli navrhnuté v komplexnom posudku (§ 55 ods.6 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu), pričom komplexný posudok súd považoval za vecne správny. Pokiaľ v posudku takáto forma kompenzácie nebola navrhnutá a posudok je vecne správny, nemožno predmetný príspevok priznať.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že posudková lekárka sociálnej poisťovne ústredia, pracovisko Banská Bystrica sa nevyjadrila k jednej lekárskej správe zo dňa 11. mája 2010, nakoľko záverečné hodnotenie sa končí otáznikom a lekárska správa má konštatovať, čo sa zistilo alebo nezistilo. Žiadala aby odvolací súd zabezpečil, aby sa kompetentná posudková lekárka k uvedenej správe vyjadrila a zaujala stanovisko.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že zistil presne a úplne skutočný stav vecí, na ten účel si obstaral všetky potrebné podklady, aktuálne a relevantné v čase rozhodovania. Posudkový lekár neopomenul žiadne žalobkyňou predkladané lekárske správy, a to vrátane namietanej lekárskej správy z 11. mája 2010, ktorá bola zahrnutá pri komplexnom posúdení zdravotného stavu žalobkyne. Otáznik na konci vety v namietanej správe znamená, že lekárka predpokladala zápalový pôvod výpotkov v oblasti drobných kĺbov chodidla, ktorý však uvedeným vyšetrením nevedela potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p) preskúmal rozhodnutie žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o nevyhovení žiadosti žalobkyne o parkovací preukaz a nepriznaní peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Z administratívnych spisov vyplýva, že žalobkyňa podala 17. júna 2011 žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a 28. júna 2011 požiadala o vystavenie parkovacieho preukazu.

V zmysle § 17 ods.1 zákona o peňažných príspevkoch, parkovací preukaz vyhotoví príslušný orgán fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods.6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí. Peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla možno v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona však možno poskytnúť len v prípade, ak ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným

postihnutím a komplexný posudok o jej zdravotnom stave obsahuje záver, že žiadateľ o príspevok je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

Podkladom pre rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a pre rozhodnutia žalovaného boli komplexné posudky z 3. augusta 2011 a 9. novembra 2011, ktoré stanovili mieru funkčnej poruchy žalobkyne na 50 %, takže žalobkyňa sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. V oblasti mobility a orientácie uviedli, že u žalobkyne nie je prítomná porucha orientácie, mentálne ani zmyslové postihnutie. Pri inkontinencii III. stupňa sa nejedná o závažnú poruchu sfinkterov. V zmysle posudkov žalobkyňa je schopná pomalým tempom sa premiestniť k vozidlu verejnej hromadnej dopravy, zvládnuť úkony nástupu a výstupu z nich, ako aj zvládnuť inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy. Na základe zisteného zdravotného stavu posudkoví lekári nenavrhlí poskytnúť žalobkyni peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, keďže nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, a z toho istého dôvodu nenavrhlí vystaviť žalobkyni parkovací preukaz.

Odvolací súd mal vzhľadom na uvedené za preukázané, že posúdenie zdravotného stavu bolo vykonané v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami a vychádzalo z odborných lekárskeho nálezov. Záver, ktorý žalovaný o odkázanosti žalobkyne na predmetný peňažný príspevok a vydanie parkovacieho preukazu ustálil, podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a nevybočil z medzí zákona.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri preskúvaní právoplatných rozhodnutí žalovaného bol rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase rozhodnutia žalovaného (§ 250i ods. 1 O.s.p.). To znamená, že súd mohol skúmať úplnosť posúdenia zdravotného stavu žalobkyne ku dňu vydania rozhodnutí žalovaného, teda k 6. novembru 2010 a 6. decembru 2010. Nebolo preto možné prihliadať na prípadné neskoršie zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že posudková lekárka správne nevyhodnotila lekárskeho nález z 11. mája 2010, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Z lekárskeho posudku vypracovaného na účely § 11 zákona č.447/2008 Z.z. dňa 17. októbra 2011 totiž vyplýva, že posudkový lekár vzal do úvahy aj namietaný lekárskeho nález z reumatologického vyšetrenia dňa 11. mája 2010, podľa ktorého „sú na sone dolných končatín v oblasti drobných kĺbov chodidla (viac na pravom chodidle) popísané výpotka podľa záveru správy ide o „periartikul. Kolekcie v susedstve MTP kĺbov nôh aj perimaleol.praecip. 1dx.-zápal.aktivita?“. Uvedený otáznik na konci vety je potrebné chápať ako pochybnosť lekára, či uvedené zmeny boli vyvolané zápalovou aktivitou alebo inou príčinou. To však nemá vplyv na konštatovanie zisteného postihnutia drobných kĺbov a nie je dôvodom na spochybnenie posudku, v ktorom sa posudkový lekár vyjadril aj k uvedenému postihnutiu.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutia žalovaného za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobkyni ich náhradu nepriznal, lebo v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok